

ਸਿਵਲ ਐਰੀਜੀਨਲ ਸਾਈਡ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ.

ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਆਰ.ਬੀ. ਲਾਲਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਅਸਟੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ
ਛਾਉਣੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ, ਲਿ. (ਇਨ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ), ਸਿਮਲਾ, ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਐਰੀਜਨਲ ਨੰ. 21

1955

7 ਅਪ੍ਰੈਲ

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1913 ਦਾ VII)- ਧਾਰਾ 156(1) (vii)- ਕੰਪਨੀ – ਵਾਈਡਿੰਗ ਅਪ -ਬਿਨਾਂ
ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ- ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ
ਦੀ- ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (1) (vii), ਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਕੰਟਰੀਬਿਊਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼
ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 192
ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ 'ਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ
ਸਰਪਲੱਸ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ,

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 106 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਖਾਤੇ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਾਸਥੀ, ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਫਲਸ਼ਾਅ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਕੁਝ ਮੰਦਭਾਗਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਲਾਲਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ 100 ਸ਼ੇਅਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰ 'ਤੇ 25 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀ 2,500 ਰੁਪਏ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, 353-2-0 ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੱਥ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸ਼ੇਅਰ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਲਾਲਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਕੋਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 9 ਮਾਰਚ 1938 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਸੀ। ਇੱਛਾ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦੁਆਰਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ 1948 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 1948 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1945 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 167 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ 1,500 ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ ਸਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ 29 ਸਤੰਬਰ 1951 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਫਰਵਰੀ 1949 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ 1948 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ 31 ਮਾਰਚ 1945 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 1,500 ਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਂਟ- ਆਫ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 167 ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ 1,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 168 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਜ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ:-

"ਅਦਾਇਗੀਸ਼ੁਦਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਆਜ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।"

1,500 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (I) (vii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ (ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ):-

(vii) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਲਾਭਅੰਸ਼, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨੀ ਵਜੋਂ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) (vii) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) (vii) ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) (vii) ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਥੋਪਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 192 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸਟ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - Mohinderpal Singh, Translator.

